

opusdei.org

Påven tar emot utnämningen till hedersdoktor i rättsvetenskap

Det romerska universitet säger att ”det är allmänt känt att påven under hela sin ämbets tid strävat efter att befästa och försvara lagen och de mänskliga rättigheterna.”

2003-05-23

Under en högtidlig akt som ägde rum den 17 maj i Paulus VI-hallen i det romerska La Sapienza-universitet

med anledning av dess 700-årsjubileum, tillerkände rektorn, Giuseppe D'Ascenzo, påven ett "honoris causa"-doktorat för hans insatser inom rättsvetenskapen. Närvarande var också Silvio Berlusconi, den italienske statsminister, flera ministrar, akademiska personligheter och tusentals studenter. Kören som består av medlemmar från alla Roms universitet framförde flera verk tillsammans med 21 andra körer från olika italienska städer.

Den juridiska fakultetens styrelse sade sig vilja ge Johannes Paulus II detta hedersdoktorat eftersom "det är allmänt känt att påven under hela sin ämbets tid strävat efter att befästa och försvara lagen och de mänskliga rättigheterna i alla dess former, såväl när det gäller individen och dennes rättigheter som när det gäller de mellanstatliga relationerna och internationell rätt."

I början av akten höll rektorn ett kort tal, följt av tal av Carlo Angelici, den juridiska fakultetens dekan och Pietro Rescigno, professor i civilrätt.

Mänskliga rättigheter

Den helige fadern höll sedan sitt anförande, *lectio magistralis*, där han beskrev hur han ända sedan han utnämndes ägnat mycken kraft och ”stort utrymme” åt att försvara de mänskliga rättigheterna, eftersom dessa är så nära förknippade med två grundläggande värderingar i kristen moral: människans värdighet och freden.” (...) Han sade att ”eftersom jag är djupt medveten om detta har jag försökt sätta in all min kraft på att tjäna dessa värden. Men utan att ta hjälp av rättsliga grundbegrepp hade det inte gått”.

”Den princip som varit min ledstjärna är att människan – så som hon skapats av Gud – är på samma gång grunden och ändamålet med

det samhällsliv som ju de juridiska vetenskaperna skall tjäna. (...)
Utifrån denna övertygelse har Kyrkan utvecklat sin doktrin om 'de mänskliga rättigheterna' som varken härrör från Staten eller någon annan mänsklig auktoritet utan från människan själv. Därför är det offentliga maktcentras plikt att 'erkänna, respektera, skapa, beskydda och främja dem'; ty de är 'universella, okränkbara och oförytterliga' rättigheter.”

Påven framhöll att den Katolska Kyrkan ”proklamerar att ursprunget till människans värdighet och hennes oförytterliga rättigheter ligger i hennes transcendentala dimension. (...) Kyrkan är övertygad om att det är genom att erkänna de mänskliga rättigheternas antropologiska och etiska grund som vi finner det bästa försvaret mot våld och maktmissbruk.”

”Under min tjänstgöring som Petri efterträdare, fortsatte påven, har jag sett det som min skyldighet att enträget påminna om några av dessa rättigheter, vilka – trots att man i teorin erkänner dem – ofta förbises av lagen och i konkreta situationer. Därför har jag gång på gång framhärdat i den första – och mest grundläggande – av dessa: rättigheten till liv. (...) Jag har särskilt velat trycka på att embryot är en mänsklig varelse och därför har en mänsklig varelses alla rättigheter. Därför måste rättsvetenskapen definiera embryots juridiska status.”

Religionsfrihet, icke-diskriminering och familjen

Johannes Paulus II hänvisade sedan till en annan grundläggande rättighet, religionsfriheten, som ”inte bara är en av många mänskliga rättigheter, utan den mest fundamentala, ty människans

värdighet har sin främsta källa i hennes innersta väsens relation till Gud.”

Han fortsatte: ”Jag har också uttalat en önskan om att lagen skall fastställa andra rättigheter, så som rättigheten till icke-diskriminering,” rätten till privat egendom, till föreningsfrihet, yttrandefrihet och informationsfrihet , rätten att ha ett hem ”som är intimt förknippad med rätten att bilda familj och att ha ett tillräckligt välbetalt arbete”, minoriteternas rättigheter ”att existera och att bevara och utveckla sin egen kultur, rätten till arbete och arbetarnas rättigheter.”

”Slutligen, sade han, har jag i en öppen och kraftfull anda särskilt försvarat familjens rättigheter gentemot samhällets och Statens outhärdliga inkräktande på dem.” Ty det är genom familjen ”som världens och Kyrkans framtid förs vidare till

kommande generationer.” Den helige fadern uttryckte avslutningsvis förhoppningen att ”det nya seklet som utgör början på ett nytt millenium, kommer att betyda en allt större medvetenhet om de mänskliga rättigheter som omfattar varje mänsklig varelse och hela den mänskliga varelsen.”

Dagens hedersdoktorat är det elfte som den heliga fadern tar emot. Det första fick han ett år innan han blev vald till påve av Johan Gutenberg-universitetet i Mainz och det senaste år 2001 av Kardinal Wyszynski-universitetet i Warszawa.

Vatican Information Service
(Vatikanen)

till-hedersdoktor-i-rattsvetenskap/
(2025-08-23)